

Lathund till att guida utställningen på egen hand

60|40

David Clarke, Tracey Rowledge, Clare Twomey

Gustavsbergs Konsthall 8 oktober 2011 - 8 januari 2012

Introduktion

60|40

Den brittiska konstnärgruppen 60|40 startades 2008 av Tracey Rowledge, bokbindare, Clare Twomey, keramiker och David Clarke, silversmed.

Under ett gemensamt manifest utmanar de traditionella hantverksregler och arbetar för att utöka scenen och vidga möjligheterna för konsthantverket som disciplin men också för konsthantverkets utövare.

I kollektiva projekt driver de sina respektive materialtraditioner till sin spets och undersöker hur de kommunicerar i det samtida rummet. I dessa projekt utgår gruppen såväl från platsens arkitektoniska karaktär som från dess specifika laddning och historia.

På Gustavsbergs Konsthall skapar gruppen en utställning specifik för platsen och sammanhanget.

Manifest

60|40 Manifesto

TO RESPOND TO CURRENT CONCERNS WITHIN THE APPLIED ARTS.

TO CREATE OPPORTUNITIES FOR MAKERS TO DEBATE THEIR WORK.

TO MOVE BETWEEN EXHIBITING, CURATING, WRITING, MENTORING AND COLLABORATING.

TO MAKE PUBLIC A PASSIONATE COMMITMENT TO THE FUTURE OF CRAFT PRACTICE IN THE UK.

TO ENGAGE IN WIDER DIALOGUES WITH OTHER DISCIPLINES.

TO INFLUENCE THROUGH OUR ACTIONS; MAKERS, GALLERIES, COLLECTORS AND BEYOND.

Om jag säger "manifest", vad tänker ni på då? Ibland skriver konstnärer eller konstnärsgupper sina egna manifest för att berätta för andra människor vad de vill med sin konst. Det kan vara texter långa som böcker eller enstaka slagord. Under första halvan av 1900-talet var det ett vanligt sätt att ta ställning mot t.ex. det förflutna, mot makten eller mot det etablerade. Några kända manifest är bl.a. DADA Manifesto av Tristan Tzara (1918) och Surrealismens manifest av André Breton (1924).

Under andra halvan av 1900-talet var det inte lika populärt att skriva konstnärliga manifest, men på senare år har fenomenet börjat dyka upp igen. Konstnärsguppen 60|40 har skrivit ett manifest för hur de vill arbeta. Ni hittar det i utställningskatalogen på Gustavsbergs Konsthall.

1.

DETOUR

Tracey Rowledge, 2008, antique brass (mässing) door knob, calfskin, gold leaf, cloth-covered presentation box

Detta verk kallas Detour, på svenska översatt till "omväg". Att ta ett föremål som i detta fall en dörrknopp och göra det i kalvskinn, ett material som är känsligt för beröring. Är det ironiskt? Varför ha en dörrknopp vi inte kan ta på? Detour visades på 60|40s första utställning vid namn 60|40 at 3 Fournier Street. Då satt Detour monterad i en dörr. Här är den flyttad till ett podium, undra varför? Vad tror ni? 60|40 arbetar oftast platsspecifikt, vilket detta verk är ett bra exempel på. Vad betyder det att arbeta platsspecifikt?

5.

DEAD ON ARRIVAL

David Clarke, 2011, sterling silver, lead (bly), wooden presentation box

Vad är det vi ser? Berätta om er tolkning! Är det silver? Är det en teservis? Tänk på silver som material. Vi putsar och vårdar det. Tar fram silverbesticken när det ska bli fin middag. Vi ärver silver i generationer. Vad händer om man förstör det? Det som frätit denna servis är bly, några droppar på upphettat silver skapar denna förödelse. Dead on arrival blir på svenska "Död vid ankomst", en medicinsk term sjukvården använder när någon dör i ambulansen påväg till sjukhuset. Vad gör den här informationen med er tolkning? Berätta!

6.

WEDGWOOD DUST

Clare Twomey, 2011, wedgwood porcelain dust (pulveriserat wedgwood-porslin)

Wedgwood är en porslinsfabrik i Storbritannien. Vilket refererar till den porslinsfabrik som finns i Gustavsberg. Vad vet ni om den? Wedgwood Dust är gjort av nedmalet proslin från denna fabrik. Porslinet från denna fabrik är infärgat med kobolt, som är ett blått färgpigment. Det nedmalda porslinet blir till ett damm. Det dammet har sedan blandats med vatten för att kunna fastna på väggen. Vad händer med väggen? Vad gör det här konstverket med resten av rummet?

7.

NOTES FOR A FUTURE WORK III

David Clarke, 2009, zinc bucket (zinkhink)

David Clarkes hinkar användes första gången vid en utställning i Siobhan Davies dansstudio i London. David liknar dem vid dansare som med sin självklara kroppshållning lutar, vilar eller böjer sig på olika graciösa sätt. Tankarna kring verket har också fört honom tillbaka till sin barndom, där han spenderade mycket tid med städarna på den skola hans far arbetade på. Vad händer med ett bruksföremål, som en hink, om det förlorar sitt självklara användningsområde?

8.

FOURNIER STREET III

David Clarke, 2008, silver plate (pläter), lead (bly)

Att vara nostalgisk, hänga sig fast vid historien. Vad betyder det egentligen? Varför vill vi ibland drömma oss bort i gamla minnen? Fournier Street III tar sin början i ett silverfat David Clarke ärvde av sin mormor. Som barn kom han ihåg hur detta fat väckt hans beundran. När väl fatet kom i hans ägo som arvgods blev han förundrad. Varför var det så litet och så fullt? Det stämde inte alls med bilden han hade av det i minnet.

2.

STUDY

Tracey Rowledge, 2011, wood, vellum (pergament), gesso (hårdgips), bole (pigment), 23 carat gold leaf, gilded frame

Om ni tittar er omkring och tänker på vilken plats vi befinner oss på just nu, vad ser ni? Finns det någonting som kan relateras till tavlas innehåll i det omgivande miljöerna? Vatten? Färgstänk? Tänk på hamnen, havet, fåglar. Fågelbajs! Tracey Rowledger hade i tre års tid letat efter "The perfect bird poo!". Dessa fem fågelbajsars komposition gjorde dem till vinnare. I 23 karats guld på pergament blev de återfödda på detta vis. Vad händer när man tar något så förgämligt som bajs och tillverkar det i guld? Diskutera verket.

3.

NOTES FOR A FUTURE WORK I

Tracey Rowledge, 2009, mdf, gesso (hårdgips), graphite

Gå riktigt nära, kan ni se vad Notes for a future work I är gjord i för material? Det är blyerts, grafit, många små streck som tillsammans bildar den spegellika ytan. Verket tillverkades till en utställning i Siobhan Davies dansstudios i London. I Notes For A Future Work I fångades dansarnas rörelser genom att en videokamera filmade speglingen i verket. Den filmen går att se i ett närliggande rum. Gå dit och titta en stund.

4.

ONE DAY MY PLINTH WILL COME

David Clarke, 2008, lead (bly), silver plate (pläter)

Plinth betyder sockel/podium. David Clarke menar att dessa verk aldrig kommer bli fina nog att få ligga på ett podium. Varför säger han så? I kontrast till hur många andra silversmeder jobbar med ädla metaller, tar sig David Clarke här an bly, en giftig metall. I kombination med gammalt silver köpt på en auktionssajt blev One day my plinth will come till. Speglar dem oss människor? Att vi faller och blir buckliga, tantstötta genom livet. Vad säger det att de är tomma inuti? Associera och fantisera fritt kring verket.

8.

THROWN no 1-15

60|40, 2009, *paper, gesso (hårdgips), zinc white pigment, carbon paper, lead (bly), silver plate (pläter)*

Thrown no 1-15 är en produkt av David Clarkes "One day my plinth will come". Clarke berättade om sin process, hur han kastat de föremål han gjort i marken för att de inte skulle bli för "perfekta", hur det oförutsedda i "skadan" blev något intressant i konstverket. Tracey ville då försöka fånga ögonblicket objektet träffade marken. Med Clare Twomeys hjälp kunde de ta fram ett papper som Davids objekt lämnade ett spår på då de träffade marken och således också papperet. Spåret och papperet bildar tillsammans en "teckning". Vad är gränserna för en teckning? Vad kan slumpen ha för inverkan i den konstnärliga processen?

9.

SHIFT 1

Tracey Rowledge, 2008, *mdf, gesso (hårdgips), black bole (svart pigment), caplain gold leaf, black bole covered frame*

Tracey Rowledge har med hjälp av en hårdgipsplatta (gesso), svart pigment och bladguld skapat Shift 1-4. Plattan lade hon upp och ned på ett bord för att sedan låta den rispås mot bordets yta. Märken i bladguldet visar oregelbundna linjer, som repor. Kan konst komma till helt omedvetet? Hur gör ni konst?